

ikke. Kasserne vil derved ikke faa en rød Øre mere i Tilskud, end de faar i Henhold til den Lov, der nu bestaar. De $\frac{5}{6}$ betyder blot, at de Tilskud, Kasserne nu faar — nu faar Kasserne af det Kontingent, Medlemmerne betaler, Halvdelen fra Statens Side og en Trediedel fra Kommunens Side —, ydes med alle $\frac{5}{6}$ af Medlemmernes Kontingent af Staten; for Kasserens Vedkommende bliver det altsaa akkurat det samme, og der er ikke noget om, at vi i Kasserne kan sidde og strø om os med Penge, fordi dette Forhold forandres. Det, der forandres, er kun, at Kommunen fritages for at betale, og Staten betaler det Bidrag, Kommunen ellers maatte yde.

Med Hensyn til vort Forslag om at ændre de 10 Maaneder til 8 Maaneder skal jeg endnu sige følgende. Vi tænker os, at en Mand bliver arbejdsløs under saadanne Forhold, at han opfylder Kravet om 10 Maaneders Arbejde indenfor de sidste 2 Aar; efter at have gaaet arbejdsløs i en Periode faar han Arbejde i et ganske kort Spand af Tid; saa risikerer han, naar han derefter atter skal gaa ind i en Understøttelsesperiode, ikke at have haft de forlangte 10 Maaneders Arbejde indenfor de sidste 2 Aar. Derfor hævder vi fra Kasserens Side, at den af os foreslaaede Bestemmelse tjener Kasserne bedst. Det virker for brutalt overfor den arbejdsløse, som har gaaet lang Tid arbejdsløs, at denne Bestemmelse om de 10 Maaneder opretholdes. Vi ønsker ogsaa ud fra Kasserens Interesse, at de 10 Maaneder reduceres til 8 Maaneder.

Naar den højtærede Indenrigsminister med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 47 sagde, at vi ønskede Kasserne fritaget for at betale til Arbejdsløshedsfonden, da er det rigtigt. Dér holder jeg fast paa det, jeg sagde, da jeg havde Ordet forrige Gang. Jeg ser ingen Begrundelse af, at de forsikrede Arbejdere ogsaa skal betale for dem, der ikke vil og ikke har forsikret sig.

Ved denne Lejlighed vil jeg endnu en Gang rette det Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister: Agter den højtærede Indenrigsminister at forelægge Rigsdagen et Lovforslag om Forlængelse af Arbejdsløshedsloven af 22. December 1920? Der er kun 8 Dage igen, inden Loven udløber, og det vil være ganske umuligt, selv forudsat, at den nye Arbejdsløshedslov bliver gennemført, at faa den til at fungere i Løbet af den korte Tid; og det kan dog ikke være Meningen, at de arbejdsløse midt i Vinterens Hjerte skal leve af en Understøttelse paa henholdsvis 18 og 20 Kr.

Den højtærede Indenrigsminister talte

dernæst om Nødhjælpsarbejderne og sagde: Hvorfor kan vi ikke indføre det samme System for Nødhjælpsarbejder, som man har i Landene omkring os? Af de modtagne Beretninger om de herhenhørende Forhold i Sverige og Tyskland — og det er da navnlig Forholdene i Sverige, man har henvist til —, fremgaar det, at jeg havde Ret, da jeg ved Lovforslagets første Behandling hævdede, at Nødhjælpsarbejderne i Sverige er af en ganske anden Karakter end dem, man paatænker her. I den Indberetning der foreligger for Sveriges Vedkommende, hedder det: „Ved de under Statens Arbejdsløshedskommission hørende Nødhjælpsarbejder var den 31. Juli 1921 beskæftiget 11 815 Mand, heraf 11 015 ved Skovselskabets Statsarbejder, 348 ved Norrlands Statsarbejder, 272 ved Statsbanernes Automobilvejanlæg og 170 ved Statens Grøftgravnings- og Tørvearbejder.“ Men det, som man her i Landet foreslaar som Nødhjælpsarbejder, er Byggearbejder: Ringbanen omkring København o. s. v. Hvad Tyskland angaar, har jeg selv haft Lejlighed til at undersøge Lønforholdene. Nødhjælpsarbejder til nedsat Betaling kan man i Virkeligheden ikke tale om i Tyskland. Det hævdes ganske vist, at naar Timefortjenesten ligger en halv Snes Pfennig under den almindelige Timeløn, skal den arbejdsløse tage Arbejdet, men det er ogsaa her bestemte Kategorier af Arbejde, det drejer sig om; alt Byggearbejde i Tyskland sker til tariffmæssig Betaling. Man kan altsaa i Virkeligheden ikke henvise til Landene omkring os, naar man foreslaar, at den Slags Nødarbejder, som her er Tale om, skal udføres under tariffmæssig Betaling.

Med Hensyn til Kontrollkortene vil jeg gerne sige til den ærede Ordfører for Venstre (Lillelund), at naar det System, vi har indenfor Arbejdsløshedskasserne, er saa udmærket, hvorfor vil man saa afskaffe det? Det ærede Medlem førte et udmærket Forsvar for den Kontrol, vi har i Kasserne — og den Kontrol, vi har i min Kasse, er kun et Billede af Arbejdsløshedskasserens Kontrol i Almindelighed —, men naar denne Kontrol er udmærket, hvorfor vil man saa gaa over til et helt andet Grundlag? Hvorfor skal vi saa ikke bygge videre paa det nuværende Grundlag? Det var det, jeg foreslog indenfor Udvalget. Er der noget i Vejen ude paa Landet, saa lad os faa en Autoritet til at kontrollere. Jeg foreslog Kommunalbestyrelsen i Forbindelse med Arbejdsløshedskassen; thi jeg hævder, at vi indenfor Kasserne er langt bedre i Stand til at se, hvad vore Medlemmer bestiller, end Arbejdsgiverne og andre er det. Vi ved fra